

ГЕМАТОЛОГІЯ І ТРАНСФУЗІОЛОГІЯ: ПІДРУЧНИК ДЛЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ І ЛІКАРІВ / ПІД РЕД. С.М. ГАЙДУКОВОЇ.- К.: ВПЦ „ТРИ КРАПКИ”, 2001.- 752 С.

Новий підручник “Гематологія і трансфузіологія” за редакцією професора С.М. Гайдукової є давно очікуваним виданням, адресованим, в першу чергу, викладачам та студентам медичних вузів, біологічних факультетів університетів, слухачам циклів спеціалізації факультетів післядипломної освіти, а також гематологам, трансфузіологам, онкологам, лікарям загальної практики.

Як відомо, рівень розвитку кожної із медичних спеціальностей і ступінь її досягнень у визначній мірі пов'язаний із рівнем освіти і підготовки спеціалістів. У всіх країнах питання підготовки фахівців для медицини, в тому числі для установ служби крові, гематологів є головним, оскільки професіоналізм, компетентність, високий рівень загальних та спеціальних знань є визначальним як для практичної, так і наукової діяльності. Для сучасної медицини є властивим, з одного боку, тенденція до вузької спеціалізації, а з іншого – до інтеграції. З позицій сьогодення, гематологію і трансфузіологію слід розглядати як науково-практичні галузі медицини, які виділилися у самостійні спеціальності, теоретичними і практичними досягненнями яких користуються фахівці майже усіх лікарських спеціальностей. Сучасну гематологію і трансфузіологію важко уявити без знань генетики, імунології, нормальної і патологічної фізіології, біохімії, світових технологій виробництва препаратів крові та інфузійних засобів тощо. Останнім часом значно змінилася структура закладів служби крові у світі. Це обумовлено розробкою і впровадженням нових технологій переробки крові на компоненти та виготовлення препаратів із крові. Суттєво змінилася лабораторна ланка в установах служби крові, діяльність якої раніш зводилася до серологічних визначень груп крові та постановки реакцій, що забезпечують сумісність при переливанні компонентів крові. На теперішній час, із розширенням наших знань про гемотрансмисивні інфекції, біологічну небезпеку при роботі з кров'ю, нові досягнення імуногематології, лабораторна ланка установ служби крові, окрім серологічних досліджень, займається скринінгом і

діагностуванням гемотрансмисивних інфекцій. Означене диктує необхідність ознайомлення широкого загалу практичних лікарів та студентів медичних університетів із сучасним станом розвитку гематології і трансфузіології. Авторському колективу підручника, який представлений співробітниками кафедри гематології та трансфузіології КМАПО ім. П.Л.Шупика МОЗ України (проф. С.М. Гайдукова, доц. С.В. Видиборець, ас. Л.О. Ковалкіна), Київського НДІ гематології і трансфузіології АМН України (проф. Н.М. Третьак), Львівського НДІ патології крові та трансфузійної медицини АМН України (проф. Я.І. Виговська, д.м.н. З.В. Масляк) вдалось успішно вирішити питання викладення матеріалу, що відображає останні досягнення гематології та трансфузіології у стислому, зрозумілому для студентів і лікарів загальної практики вигляді.

У першому розділі узагальнено та систематизовано сучасні наукові дані про фізіологію кровотворення та гемостазу. В спеціальних розділах авторами на високому рівні розглянута клінічна патофізіологія та фармакотерапія гематологічних захворювань і синдромів, описані нові прогресивні методи їх діагностики та лікування.

Окремий розділ присвячено висвітленню сучасних уявлень про імуногематологію, препарати та компоненти крові, післятрансфузійні реакції та ускладнення і їх запобігання. Вперше дано основи біологічної безпеки при роботі із зразками та компонентами крові.

Слід зауважити, що підручник написаний гарною літературною українською мовою, використано загально прийняту у світовій медичній практиці термінологію. Автори представили чимало схем і малюнків, що робить матеріал наглядним і зручним для запам'ятовування.

Підручник містить значний фактичний матеріал, який викладено із урахуванням викладацького досвіду і усвідомлення необхідності підготовки висококваліфікованих лікарських кадрів для нашої держави.

*Завідувач кафедри госпітальної терапії
медичного факультету
Ужгородського національного університету,
доктор медичних наук, професор М.М. Кишко*